

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1922.-ΕΤΟΣ Δ ΑΡ. 206

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Οδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 7

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτησία δρ. 50.— Έξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ * 100.— * 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ * Δολ. 4.— * Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εις τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας: 30 λεπτά ἢ λέξεις δι' ὄλους. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΜΟΝΟΚΑ

Αθηναϊκή Ζωή

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙΟ ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μια από τας τελευταίας μόδας τώρα είναι και τὸ γονάτισμα τῶν κυριῶν...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

Ἡ μόδα, λοιπόν, ἀκραιεὶ ἐν γένει νὰ κάθηνται αἰ ῥαφίδια στὰ χυλίσια...

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

ΑΠ' ΤΗΝ "ΑΓΑΠΗ ΣΤΟΝ ΕΠΑΧΤΟ,"

Ἐδὼ 1... Περσάτε ἀγαπητοί μου, σὸ κατεπὶ μὲς πατριό.

Στῆς κολασμένης ἀνθρωπότητος τὸν πολυκύμαντ' ὠκεανῷ...

Δὲν ἔφαρ ἀκόμα τ' εἶν' ἔραση πού στήν κοιλία σου με τραβᾷ!

Τ' ἀνθή του κήπου σου ἔνα γύρο θέλω με μιάς νὰ μαρσοῦθῃ!

Καί μὴ φοβᾶσαι τοὺς γεγόνους πού θὰ ζήλευσανε πού!

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὅταν γράφετε γράμματα, κυρίες μου... «Γράμματα 1» σὰς ἀκούω νὰ λέτε...

Ὅταν γράφετε γράμματα, κυρίες μου... «Γράμματα 2» σὰς ἀκούω νὰ λέτε...

Ὅταν γράφετε γράμματα, κυρίες μου... «Γράμματα 3» σὰς ἀκούω νὰ λέτε...

Ὅταν γράφετε γράμματα, κυρίες μου... «Γράμματα 4» σὰς ἀκούω νὰ λέτε...

καί νὰ μὴν κάνετε μεγάλα γράμματα, γιατί δὲν εἶναι κιά τῆς μόδας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπροσθημένο τοῦ γράμματος ὅσο λιγώτερο σημασία τοῦ δώσετε τόσο καλλίτερο θὰ εἶναι.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΙΑΣ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗΣ

Ἐλαβα μίαν ποῦν μελαγχολικὴν ἐπιστολήν. Γιά μένα δὲν ὑπάρχει θλιβερότερα τραγῳδία ἀπὸ κείνην πού ξετυλίγεται μέσα στήν καρδιά μιᾶς γυναικας...

Ἔχετε φημὴν φιλοσόφου. Καί ἐμένα ἐκίσης μ' ἔκοιμε τῆ ζωὴ ὀλίγον φιλόσοφον, ἀλλὰ κρᾶπει νὰ γνωρίζετε...

Καί ὅμως μοῦ φαίνεται πὼς εἶμαι ἀκόμη εἰκόσι ἐτών. Σὰν συλλογισθῶ ὅλας τὰς ὥρας...

Ἔχω καρδιά περικαθῆν καί ὁμως ποτὲ δὲν τὴν ἀφῆσα ἐλευθέρην νὰ ἐκδηλωθῇ, ἐκ φόβου μήπως μοῦ τύχῃ ναίει ἀνδρας πού θὰ με ἀκατοῦσε.

Πιστεύετε με ἐπίσης, ἀγαπητὴ κύριε, ὅτι τὰ γεροντοκόριττα τῆς ἐπαρχίας κρᾶπει νὰ τὰ λυκαῖται ναίει.

Τὶ λέτε; Δὲν σὰς φέρνει μεγάλην μελαγχολίαν αὐτὴ ἡ ἐπιστολή; Δὲν σὰς φαίνεται ὅτι αὐτὴ πού τὴν γράφει, μοροδοῦσε νὰ εἶνε μιά γυνικαὶ σύντροφος...

Γνωρίζω ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι γιά τὴν διάμεινον τὸν ἐλπίδων τὸν ἀναθεματίζουν τὴν τύχην καί ὁμως ἡ εὐτυχία πολλὰς φορὰς ἐπέραςε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν, χωρὶς νὰ μοροδοῦσαν ὅχι μόνον νὰ τὴν πιάσουν, ἀλλ' οὔτε κἂν νὰ τὴν διακόψουν.

Με 50 ΔΡΑΧΜΑΣ Προσφέρετε τὸ ὀρασιότερον δῶρον εἰς τοὺς προσφιλεῖς σας ἥτοι δύο τμῆμας τῆς «Σφαίρας» καί τὰ μυθιοτορήματα «Ἠρώ — Λέανδρος» καί «Ἰουδίθ».

Καί γιά νὰ τὸν διευκολύη στή συγκέντρωσι τῶν ἰδεῶν του τὸν ἐρώτησε αὐτὴ:

—Δὲν ἐλάβατε τὸ γράμμα πού σὰς ἔστειλεν ἡ κυρία Πηνελόπη; —Ποῦ γράμμα;

—Μὰ δὲν ἐλαβα κανένα γράμμα! εἶπεν ὁ Ἄνδρας. Ἄν τὸ εἶχε στείλη χθές, θὰ τὴν λάβει σημερα τὸ πρωί.

Καί ἐξεκίνησαν πάλι οἱ κωμικοὶ καί οἱ δύο. Δὲν ἐπρόσεξαν ὅμως ὅτι ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἀντάμωσαν ἀπάναντι...

Ἡ Κούλα ἀνυπόκριτῃ γιά ὅλα αὐτὰ πῆγε σὸ Γραφεῖο τῆς καί με χαρὰ τῆς εἶπε πὸς ὁ κροιστάμενός τῆς δὲν ἦταν ἐκεῖ.

Τὰς ἐνδεκα καί μισὴ ἔτακτοποίησε τὰ χαρτιά της, ἔκλεισε τὴν γραφομηχανή της, ὕστερα ἔκλεισε προσεκτικῶς τὴν πόρτα τοῦ γραφείου...

Ναί, ἀπάναντος ἡ Κυρία Πηνελόπη, ἡ μάλλον θὰ μάνη πὼς μουβαλίσει. Θὰ φέρη τρία-τέσσερα ἐπιπλέον...

Ἡ Κούλα εἶχε μείνῃ κατάπληκτῃ. Δὲν μοροδοῦσε καλὰ-καλὰ νὰ καταλάβῃ ὅλα ὅσα εἶχε ἀκούσει, ἀλλὰ ὁμως δῆποτε ἐγγούσε ὅτι ἐπρόκειτο γιά κάτι ὕποπτα πράγματα, τόσο ὅστε ἐπρεπε νὰ μὴ δεῖξῃ πὼς εἶχε ἀκούσει τίποτε ἀπὸ τὴν καρέξην αὐτὴ κουβέρτα του.

Ἡ Κούλα τὴν εἶδε ἡ Κυρία Πηνελόπη ἐσήμασε ψηλά τὰ χέρια της καί ἐφώνησε: —Ὡ! ἀγαπητὴ μου! Τί ἔπαθα! Μὰ διάγγι οὐ νοικοκύρης μου καί δὲν μοροδοῦ νὰ μείνω οὔτε στιγμή κιά ἐδῶ.

Ἡ Κούλα τὸν ἔχασε μὲ τὴν ὑπερησία τῆς Κυρίας Πηνελόπης καί δὲν ἤξερε τί νὰ πρῶτοπιστῆ. Ἐλεγε μήπως εἶχε παρακούσει πρὶν, μήπως εἶχε ἰδῆ ὄνειρο; Καί ὁμως δὲν ἦταν δυνατόν! Εἶχε ἀκούσει καλὰ.

Ἐπρόκειτο ὁμως δῆποτε νὰ περιμένῃ μιά εὐκαιρία γιά νὰ φωτίσει τὸ μυθιοτορὶ καί νὰ μὴ δεῖξῃ τὸ παραμυρῶ στήν Κυρία Πηνελόπη. Μόλις ἐπέλευσε τὸ μακαρίτισμα, ἐφθασε ἕνα μῦρο καί ἐπῆρε τὰ πράγματα καί σὲ λίγῃ ὥρᾳ τὸ μικρὸ διαμῆσιμα ἦταν ἄδειο.

Ἐπρόκειτο ὁμως δῆποτε νὰ περιμένῃ μιά εὐκαιρία γιά νὰ φωτίσει τὸ μυθιοτορὶ καί νὰ μὴ δεῖξῃ τὸ παραμυρῶ στήν Κυρία Πηνελόπη. Μόλις ἐπέλευσε τὸ μακαρίτισμα, ἐφθασε ἕνα μῦρο καί ἐπῆρε τὰ πράγματα καί σὲ λίγῃ ὥρᾳ τὸ μικρὸ διαμῆσιμα ἦταν ἄδειο.

16 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου) 16

Ἐπάνω στὴ κουβέρτα τοὺς τὸ βράδυ ἐκείνο, ἐκτύπησαν στήν πόρτα.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

Ἦσαν ἀργά γι' αὐτοὺς—ὀκτὴ ἡ ὥρα—καί παράξενα ἐνετύχησαν. Σὲ λίγο ἡ κυρὰ Φρόσω ἐφύρισε με τὸ χερτὶ σὸ χέρι.

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΟΥΣΙΑ

Υπό L. RILKE

6 (Συνείδητα ἐκ τοῦ προηγουμένου) 6

Τὴν ἐντέτακτον, τὴν ὁλοκλήρην ἐπίδοσιν ἐξάμα ἐπὶ τὴν οὐρανὸν...

ἄκρα ἀντίθετα. Ἐγὼ ἀγαποῦσα τὴν κίνησιν, τὸν κόμον, σὺ δὲν μποροῦσας νὰ τὸν ἐκφορῆς...

Ἡ ἕκτη ἡμέρα

Ἐπρωτῆρα δύο διαγωνισμοί. Ἐνα πρὸς σύνθεσιν διηγήματος με θέμα χρυσοτυτυνιῆτικο...

Ἡ κυρία Λεονώρα ἔπαισε νὰ κλαίη. Ἐνας ἕπαισε βαρῶς, παρόμοιος με τὸν θάνατον, τὴν εἶχε καταλάβῃ...

Ὁ Μανουῖλιος αἰσθάνεται τὸ αἷμα του νὰ παχύνῃ. Ἡ ζωὴ του, ἡ τιμὴ του, ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτὸ...

Ἐκεῖν τὸν ἐκτόπιε μετὰ τὸ πρόσωπον ἀλλοιωμένο καὶ κατάχλωμον. Γὰρ μιά στιγμὴ μένει ἀναποφασίστη...

Ἐκεῖν τὸν ἐκτόπιε μετὰ τὸ πρόσωπον ἀλλοιωμένο καὶ κατάχλωμον. Γὰρ μιά στιγμὴ μένει ἀναποφασίστη...

μία καταλήγει εἰς φωνήν καὶ ἡ ἄλλη ἀρχίζει ἀπὸ φωνήν...

Ἐνα πρὸς σύνθεσιν διηγήματος με θέμα χρυσοτυτυνιῆτικο. Καὶ δεύτερον πρὸς σύνθεσιν πρωτοχορονιῆτικο...

Τὸ πρῶτον Σονέτου τοῦ κ. Β. Γλάρου. Καὶ σ' αὐτὸ μερικὲς χασμωδίες. Ἴδιως τὸ «ψυχροαγδὺνα»...

Τὸ «Σὺ προμένω» τοῦ κ. Γ. Β. Ἐφθονος χασμωδίες. Τὰ «νεοφύτου» «ψυχροαγδὺνα» καὶ «ἄν δὲ»...

Τὰ τέσσαρα ἐγκρίνονται, γὰρ εἶναι ἔχοντα μὲν τὰ λάθη καὶ σημειώματα, κατὰ τὰ λοικὰ δὲ εἶναι ἐπιτυχημένα...

Ἐγὼ ἔπαισε νὰ μ' εὐχαριστοῦν, καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκα νὰ νεοκαίωσάν τὴν ὑπογραφήν...

Ἐγὼ ἔπαισε νὰ μ' εὐχαριστοῦν, καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκα νὰ νεοκαίωσάν τὴν ὑπογραφήν...

Ἐγὼ ἔπαισε νὰ μ' εὐχαριστοῦν, καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκα νὰ νεοκαίωσάν τὴν ὑπογραφήν...

Ἐγὼ ἔπαισε νὰ μ' εὐχαριστοῦν, καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκα νὰ νεοκαίωσάν τὴν ὑπογραφήν...

30 ΛΕΠΤΑ Η ΛΕΞΙΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ STOP

-Νέος εὐρισκόμενος ἐπὶ ἐξαστίαν μακρὰν τῆς ἀγάπης τῆς πατρίδος καὶ ἐπειδὴ ἀπόλεσον ἐπὶ θάνατον...

-Νέος ἀλληλογραφεῖ με κορίτσια Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Κορινθίας, Προτιμῶνται καὶ προσηγορικῶς Σμύρνης...

-Μορίτσα Καρνασοπούλου. Τί γίνεσθε; Διευθύνου μοι Ἀντόνιον Σιδεράν Ἀἰμῆς Σουλίου, Κανδύλα, Ἀμαρυγιάς...

-Παρακαλεῖται θερμῶς πᾶς τις ὁ γνωρίζων περὶ τῆς τύχης τῆς ἀγνωσμένης νεάνιδος Ἀταλάντης...

-Νέος διαμένων ἦδη ἐν Γερμανίᾳ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν καὶ ἀνταλλαγὴν σ.ρ. ἀποικιστικῶς...

-Χρητιμῶνες μικροῦλες Ἀθηνῶν, Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας, θέλετε νὰ διασώσῃτε λιγὰ καὶ ἡ γνωριότητάς;...

-Ἐστέρω πᾶς ὑπάρχοντες καρδιῆς καὶ ἔχοντες ἀνάγκη ἀπὸ δύο ποικιλίας λόγια...

-Ἐστὺλῶν Σταυροπούλου Ἀκόμη ἀσθελεῖς; Περιμένω συνάντησιν. «Φ.Ε.»

-Ποῖο ἄστρο μέσα στή νυχτιὰ τοῦ κόμονος θά φωτίσῃ; Στὴν ἀδολὴ μου τὴν καρδίαν ποῖο λούλουδο θ' ἀνθίσῃ;...

-Ἰκκῶτα Δεσμῶς! στεροῦμαι εἰδήσεων! γράψε μου ἀνηγοῦ. «Μαγὸν Λεσκό»...

-Κορίτσια Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ προσηγορικῶς Σμύρνης. Ποῖα σὰ μοὶ χαρίσῃ τὴν ἀλληλογραφίαν;

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

-Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων περὶ τοῦ «Στ. Γεωργιάδου» ἐκ Σμύρνης...

ΑΙ ΝΙΚΗΤΡΙΑΙ

ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΤΑΣ ΠΡΟΙΚΑΣ

Τὴν παρελάβουσαν Τετάρτην, ὡς εἶχεν οὐρανόσφη, αἱ δύο νικητρίαι τοῦ λήξαντος δημοψηφίσματος...

Ἡ ὑποφαινομένη Ἀλεξάνδρα Κ. Χρηστομάκου βεβαίωσεν ὅτι ἔλαβον ἐκ μέρους τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Σφαιράς»...

Ἡ ὑποφαινομένη Χαρίκλεια Σ. Ἀναγνωστοπούλου βεβαίωσεν ὅτι ἔλαβον ἐκ μέρους τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Σφαιράς»...

Ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ μετρηθέντος αὐτῆ κοστοῦ διέθεσε δαρχμῆς 100 ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ μετρηθέντος αὐτῆ κοστοῦ διέθεσε δαρχμῆς 100 ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ μετρηθέντος αὐτῆ κοστοῦ διέθεσε δαρχμῆς 100 ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ μετρηθέντος αὐτῆ κοστοῦ διέθεσε δαρχμῆς 100 ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ μετρηθέντος αὐτῆ κοστοῦ διέθεσε δαρχμῆς 100 ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀναγνωστοπούλου ἐκ τοῦ μετρηθέντος αὐτῆ κοστοῦ διέθεσε δαρχμῆς 100 ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΜΑ

Ἀγάθια ὁ ἥλιος γένοιτο, στέλιον στεροῦ ἀναλαμπῆς καὶ χρυσοκόμης ἡ φύσις...

Ἀπ' τῆς μελαγχολικῆς μου ἐξορίας... Βεροῦσῶν—Ἀλγείρας Σίβηρος 1922

Νεῖτος Μανιώτης «Τεμένη—Ἀλγίον»

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

1. Βασίλειος Βάββλην καὶ καλὰ, Ἄφρ. Ἀμαρτζίδου ἐστάλησαν. Ἀ. Φλεβριανὸν ἤχησεν ἡ ἀποστολή.

2. Ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ οἱ κ. κ. Ἀντῶν. Σιδεράν. Π. Τσιριγῶτης, Κ. Ρίζος, Σ. Βρακλίσι, Ἀ. Πολιτοπούλου, Ἀντ. Μακαρίου.

3. Ὁ Κος Βασιλείου Πιθάνου ἐβῆκεν εἰς τὸν ὅλον ὅμιλον δὲν θὰ μετεβάλλεσθε ἀποτέλεσμα.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

«Κωνσταντῶνος Ριζόπουλος», «Θεὸς τοῦ Ἔρωτος»

ΚΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ἡ. ΡΑΖΗ Ἰδρυθὲν τῇ 1889 Σταδίον 446 Ἀρσάκου Ἄδ Τὰ ἐπισημασθέντα σὰς καὶ πᾶσαν καλλιτεχνικὴν τυπωμένην ἐργασίαν, ἐπιτελεῖται ἐκ τῆς τιμῆς ἀσυναγνώστους ἐν τοῖς ἡμετέροις τυπογραφεῖοις καὶ βιβλιοδραστήριοις...

ΚΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΚΟΣΜΟΣ», Γ. & Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ Ὁδὸς 11, Περαματιέω 19 [Νέα κττα Ἀρσάκου]

Ἐχομεν τὴν μεγαλειότητα καὶ πλοῦσιον καὶ σολομῶν ἀδὸν τὴν γραφικὴν καὶ σολομῶν ἀδὸν. Χάριτες πολιτείας διαφόρων χωριῶν, εἰς κττα. Κέρτ. ποστὰλ, πάντοτε τῆς τελευταίας μῦδας. Μετανομοῦται παρὰ καὶ ἀσπρὰ πολιτείας, τὰ μόνον κατάλληλα διὰ δῶρα. Ὅλα τὰ εἶδη μὰς εἶναι νῦν καὶ ἀπ' εὐθείας. τὰ ὑποκαταστήματα ἔχουσιν ἐξ ἑαυτῶν τὸν ἕκτον ἡμερῶν μὰς.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Πώς κατάντησ' έτσι το σήμερα ημάς, ος Μανιώ σημαυστόλιση και πανηγυρική; Τρομάξεις νάν τής γνωρίσης και πάλε πρέπει νά τραβήξεις γιά τ' άπόκεντρο, γιατί αν γελαστής και παραστρατήσης κατά τ' άντρο, μα λημέρα γι' αύριο!... Ο' άκούσης νά κουβεντιάσουμε γαλέϊκα, Τουρκικά, άρμένικα, προσφυγικά και μονάχα γκαγκαρέϊκα δέ θ' άκούσης ούδαμους. Νομίζω;

Μας έφαγε ο πολιτισμός, γλέπεις, μωρ' άφέντρα μου γιατί εσύ ευνέφημε κείνου που λέγεσ ηρθαν τ' άγρια νά διώξουν τ' άμερα.

Νά αυτ' ά μ' αυτα εϊνε που κάνουνε τον άνθρωπο νά μελανχολή και νά γένεται άργολικός γιά νά πιγίξη στο κρσι της κίρης του. Σηγίμαι λόγου χέρην;

Μισή μισή τ' κατεβάζαμε μ' όλο γιά τέτοια κουβεντιάσαμε χτες άφ' έσπέρας στού Γιάγκαλον, πούχα συναπαντηθή με δυό γκαρίπδες καλαιόθεν, τον Άρτέμη τον Καράμπακα και τ'ό Μίλο τή; καφετζούς. Σε λίγο φτάνει και τ'εζογαλί, ο Συντεχνίας.

—Τώρα ρεφάρουμε! κείνο ο' Άρτέμης.
Είχαμε γίνει καρρέ άπό άσους.
—Τ' εϊν' αυτ' ά, ρε χαρμάνη! τού λέω, 'Η διαγωγή σου δέν εϊν' έν τάξει γιά νά ξέσης. Άλλοτες ερχόσανε καμμιά βολά και όργανε ένα δυό ζαριές γιά νά παρνάη ή ώρα. Τώρα μεγαλοποιάστηκες και σύ δηλαδή και δέ μας καταδέχσαι;

—Όχι, ρε χριστέ μου... Έγώ γιά έπιλήσιμων περι παληόφιλους ούδέποτε, και μην ξανακάνης τέτοια κουβέντα, ος περικαλώ, γιατί με μπροσβαίλνεις διαμπερως... μάσκελλα, κουβάλα μας τα σμετικά... Γλέπεις όμως προκίφτες τοιοούτη τ'ό σήμερα ή κατάστασι, τ'ό όποϊον ποσώς έπιτρέπει τον άνθρωπο νά σμεπτή όλίγο και πρ'ό ψυχαγωγία του... Δουλεύεις... δουλεύεις... ένα τσουβάλι μεροκάματο παρ'εναι και δέν προφταίνεις νά πλερώνης, ρε μάτια... Νά, μ'ό τουτ'ό κρσι που κίνουμε αν σ'ας λέω ψέμματα, ούλο και μπροστάντζα με λένε στο μαγαζί... Άκουσ μυστήριον πρ'όμα!... Άσελπισία τ'ό πρ'όμμα... γιά μήμπως και μάνο λάθον;

—Ποσώς, άρεφάκι μου. Νά, αυτ' ά λέγαμε μ' έμεϊς ύστερα.
—Βράστα μ' άστα τ'ό λοιπόν! Άλλά τέλος πάντου δέχουμαι γιά μιά στιγμής π'ό σου περιρσέψανε ένα Σαβατόβραδο όλίγα τινά φωνήντα και σου κίγει κέφι νά π'ας νάν τ'ά διασκεδάσης, μ' έγγήσης;
—Άκάνου κάτου...
—Πές μου, ος περικαλώ, που θ'ά π'ας; Έδώ τ'ό σήμερα όπως συνάγεται ή περιστασι ούτε νά γλενηση τινά δέ μπορεί.Με τ'ό μαρντόν;... Είπαμε και ξαναλέμε που νά πάω έγώ ο φωχός λαός π'ό τέρψι μου; Στ'ό παιγνίδι ν' άγκαζάρης την κόρη; Κλειστά ως είδος νεαρυνάλλια. Στ'ό οϊνοβάρλο; Εύχαριστώ έπίσης!... Άπ' τής δέκα σφαλάνε κ' οϊ τσβαγιαραϊοι.Νά βγής στο δρόμο γιά νά ξεφράξης άμαγεδόν και γλυκυνφάνος τ'ό έντομόχως σου αϊστημα; Σε συλλήβει ο τσίλιος έπί διαταράξει τής κενής ηουχίας και π'ας έπαντοφόρος. 'Η μήμπως στο σαντάν νά σακουλευτής με καμμιά χαμουρα τής όρεξιάς σου; Μεθ' όλίγου κλεινουνε κ' αυτ' ά, ένεκα ή φορολογία. Κ' αν όμιλ'ας περι μύρα φέξε μου και γλύστησης... δυό και είκοσι τ'ό κ'έπ'ελλο, περιπαλώ και μετα κολλάρο άριστοκρατικό τέσσερα δά,τυλα, χ'όρια τ'ό μουρμπουόρ. Άντε νά κ'άνης προκοπή και ού! Μ' έγγήσης;
—'Οπωςδήποτε...
—Πάει ο καιρός που ξέραμε, τ'ό όποϊον μ' ένα τάλλαρο τής 'Ιουγκίας όλα όμοι, έκένβαίνε στο άθρομβο, έδελαννεσ όθεν κηπουρεϊόσανε γιά νά κ'άνης τ'ό κ'ίσου σου και κατακορ'όφως τράβαγες κεντέη ποτήρια στού Κόκκινου γιά νά βρέξης τ'ό λαρ'όγγι σου. Έπί τ'ό παρόν ένα μάτσο τάλλαρα βασιτάς τ'ό ι; μα-

κίρες τ'ό 'Οθωνα άξίζουνε. Έξηγώμαι άκριβώς και παραχ'όμα:

—Και με τ'ό χ'όρημα στο χ'όρη θ'ά νά π'ης.
—Κάτι τέτοιο, ρε χρυσορ'όμονα. Τ'ό όποϊον π'ός νάν τ'ό ρίξης δ'έω περικαλώ;
—Πάλε νά π'ας στο μεγάλα μεγάλα, θ'άλεις έναν περιόδρομο λιανά. Νά βάλης με νου σου πενταμόσες της μιά μκοτίλια σαμπάνια, μου λέγανε, στο Σανσουσί...
—'Α, με τ'ό μαρντόν και κατά μέρος τ'ή Χρηστομάθεια, Μίλο! Τί νταραβέρια έχω γ'ό με τ'ό Σανσουσί και τ'ό Καριός και τ'ά έπίλοιπα γαλλομαθές μαγαζά; Έγώ, έσύ, ο Παύλος, ο Γίκας, μ' έννόσης; θ'άλουμε μαγονάμι άνά χ'όρας, κοκινάμι άνά χ'όρη, και γ'όμενα με κ'όρα τ'ής κρητοσοδ'όρες έπί τ'ό πλευρ'ό γιά νά χαχαλευτούμε έν τάξει. Μπ'ήκες στο κ'έμενο;
—Βαγγέλιο τ'ά λές, ρε προφητάναχτα. Άλλά π'ούντα αυτ' ά μεγάλεσ;
—Αυτ'ό λέω κ' έγώ π'ούντα; Τ'ό όποϊον τί νά κ'άνης; όπομονή. Δόξα σοι ο διάολος νά λ'έμε μονάχα και... στην ύγεια μας.
—Νά ζήσουν τ' άγόρια. Βίβα!

Ο ΒΛΑΜΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (ΗΓΟΥΝ ΘΜΙΛΙΑΙ ΗΠΙΚΑΡΡΟΙ)

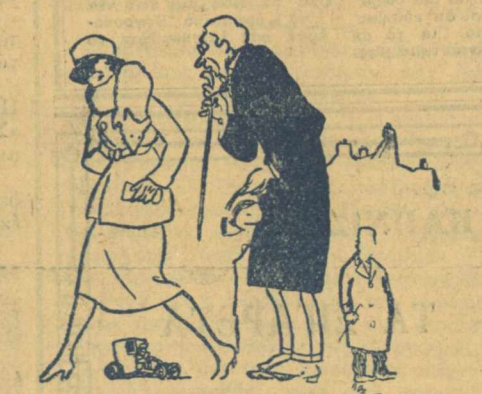

Χαρ'ός ευ'αγγέλια ήναγγέλω όμ'έν γερονδοκόροι και γερονδοκόροι προσφιλών, τ'ό όποϊον συνάδελφοι των γερατάων. Καθ'άπερ γ'όε γρ'όπτωσιν αι εφημερίς έξηλθεν μόδα κινουολγής τ'ό όποϊον έξ Παρισίων,

όπως άπό ένθ'άπτεν και εις τ'ό εξής τ'ά μολλέα τ'ής εκάστης κεφαλής άδιακρίτως νεολαίας ή γερατής εισίν ούχέτι πλέον μελανά ή ξανθόχρωμα και μαστανά-καστανά, άλλ' άφ' άκρου εως άκρον λεπκά ως ή χ'όων και ούτωσ'ί θ'ά τ'ά φορ'όμεν δίκην Ικποτών και πυργ'όδ'εσκονια τ'ό μεσαιών, τ'ό όποϊον μεγαλείον! Εύλογημέν'ους γ'όυν εσθ'ό τ'ό τοιόσδε νεωτερισμέ και των ηηραλέων οσομός, άπαξέπανδοι γάρ θ'άλομεν όμοιάζειν άλλήλους κατακλητικώς, άνεκ νά έχωμεν άντάγκην βαφιαύτου των μαλλίων και τ'ό μυστακόσ, τουθ'όπερ με την άκριβην τιμήν τ'ής φιαλόσ κ'οσθίξει τ'ά μαλλέα τ'ής ειακτης κεφαλός, άλλ'άθ'ά εζελαχ'όμεθα ένταίς όδ'όσι εκ τοφουσκ'όυ κρησθ'άνονδες τ'όσ μοτοαν'ότους, δίκην νεαρού, τ'ό όποϊον κ'άτω τ'ό Έμβοτσαρ'όμου τ'ό βαφειον.

Ο Άγναθ'άγγελος

ΕΝΑΣ ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ ΟΡΟΣ

—'Ω, αξιολόγρεντος δεσποινίς, θ'ά έκανα τ'ό π'έν γιά νά σ'ας κατακίησω.
—Δέν χ'οσιάζονται τόσα πολλά, κ'όριε. Άρκεϊ νά έγγ'όσαστε νέος...

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΕΙΡΗΝΗ

Περδ'ίμε μ' κ'λί μ' "Αν δέ σε βάφτεις έστο ού νεονός σ', ούρη μαντζαφ'όρα μ', μόνε σ' έβγανε Ρηνιά, Ρηνούλα, Ρινα, Ριναίμ' ή μάτ' τέτοιο του τέλους πάντου' ούλουσ ού κόσμουσ θ'ά σ' ειχε στο στόμα τ' τουτες τς μέρες, ούρ'ε ζουδιουν. Γιατί μαθ'ές ηρθαν καλά μαγ'άτα άπ' τ'ή Αγιάσκωπ τς Λουζάνε π'ός θ'ά ύπουγραφή σύντομα ή Ειρήνη.

Τ'άχες οκουκό νά μ'ας τνε στείλνε γιά προουτουχουναίτ'όκου μ'ουναμά μαθ'ές. Άμην Παναίτσα μ'! Νάν του ιδουμι κ' νά μ'ην τ'άυ ποτέβμε, ούρη κ'οσ'όχη, γιατί μαθ'ές έκτα άπό τ'οσνους κολλιέμς έχ μαυρίσ' του μάτ' τ' κουσμάκη, γιά ν'ό ψύχα ειρηνούλα. Καλά δέ λ'έου; Καλά κ' άγια, νά φτάμη μονάχα π'ός μ' ή κατακουμέν' ή ειρήν', ν' άγασάνουμε ν'ά στάλα. Θ'ά φτάμη κ'ανιά βουλά όμουσ ή θ'ά νορχ'ίσεμ τ'όν κ'αληθ'ό του οκουκό; γιατί δέν άκουγ'όρεσαι έρι εριγ'όμι μου; Αβ'ίνου θ'άν του ιδουμ'ε.

Γ'ό γιά ν'άειμαι οίγουρος, π'ήγα νά ρουτήσου ένανε διπλουμάτ' άνώτερουσ ύπάλληλου, τ' άκουγ'όρειου του Ίξωτερικό. κλητήρα μαθ'ές, άπ' ήμασταν άντάμα στούν ιδιου λόχου, φόντες ύπερετάμαμα γιαννάκια. Αβ'ίνους, ένεκα ή θ'άσ' π'όχ', εϊνι έντ'ός τ'όν π'ραγμάτου κ' έξ'ό τ'ά τεχν'όμενα στα διπλουματικά κ'ρασκ'ήνια. Ένα κ'ακό μοναχ'ά έχει, κ' θ'άλ' ού τ'ζαναμπ'ές νά κ'ραίν' ούλουένα γαλλικά, γιατί εες συνηθ'έται στις διπλουματικούς κ'όκλους. Κ'ι γ'ό μαθ'ές κ' τ'άχου άμ'ήκει ιφ'ότου στού χορηγ'ό τ'ά έζμα τ'ά γαλλικά, τ'ρουμάζου νάν τ'όν κ'απολάβου τί μ' λ'έει. Γ'ιά, π'ρουχ'έτ'ε παρ'ό λίγου ν' άρ'αχ'ότ'ομε μαλλιά μ'ι μαλλιά, γιατί μ' φ'άνε π'ός με β'όζ'.

—Εϊν' αλήθεια π'ός θ'ά ύπουγραφή ή ειρήν', ούρ'ε; τ'όν άφ'ότσα.
—Βουτ', ος β'ρά! μ' άκουκ'όριθε.

Τ'ότ'αγες θ'όμουσα κ'ι γ'ό.
—Γ'ό σ' κουβεντιάζου όλου μ'ι τ'ού σεϊς κ'ι μου τ'ού ούρ'ε κ'ι σ' μ' λιές β'ρά; Γιατί ούρ'ε τ'ζαναμπ'ές; Τ'ού β'ρά νά π'ας νάν τ'ού η'ής τς μ'άννας σ' μ' δ'ι οϊτ' ίμ'ενα!

Κ'ι ήμνε σ' άμόντα, ούρη κ'ορισ'όρα μ', νάν τ'όνε β'άλου κ'ροστα κ'ι κ'αλλιουμένου τ'οαρούχι όσου νά φουγ'όξ στα όπλα.

Τ'όν φ'ότ'ας όμουσ ού Θεός κ'ι τ' άποφ'όσσε νά κ'ορη ν'ό ψύχα ρουμ'έκια κ'ι έστο τ'ού κ'εισοδ'ιου ιδιουρ'ήθ' λ'ήξαν.

Σ'ι λίγου όμουσ κ'αλε τ'ά ιδ'ισ. Γ'ό τ'όν άρ'όταγα π'ός τ' γ'λιέκ' τν κατάστασ' κ'ι αυτίνουσ μ' άκοκ'όρινουταν:

—Μ'όγγ κ'ουρ'ε με μ'όμ'άν. Μ'αι νου λ' έσπερ'όν μ'οκού κ'ι ν'τραίν.

—Κ'όγες λ'ήσουν! Γ'ό τ'όν άρουτ'όου γιά τν κατάστασ' κ'ι αυτίνουσ μ' μουλουγ'άει γιά τ'ού κ'λι π'οδ'εϊνε ν'έμ'ένο. Π'όσου μ' σ' έχου διατάνα! Εϊσι καλά, ούρ'ε μερ'ελέ, γιά νά β'άλου τς φουνές; Ν'ένεται τ'ού κ'λι κ'ουτ'ε μαθ'ές;
—Μ'αι νό... μ'αι νό. Σου λέω οτι ή κατάστασ' εϊνε κ'αλη και θ'ά γ'ίν' κ'αλλ'ίτερ' εις τ'ού κ'έλλου.

—'Α, αυτίνου μοεϊτες; Νά με σ'μαθ'ές, ούρ'ε πατρίδα, γιατί παρ'άκσα μαθ'ές. Εϊμι, όπουσ έξ'ός, λιγάκι κ'ορηφ'ανους σ' αυτ'ά.

Τ'ί νά κ'άνε, ούρη μαντζουράνα μ'. 'Η μοϊρα μ' τ'ουεϊχε νά κ'ρασ'όησου κ'ι τ'όν κ'όφ, γιατί ν'τροέμαι μαθ'ές νάν τ' που π'ός δέν τ'ά κ'ρακαταλαβαίνου τ'ά έζμα. Έτ'ες γ'λιέπς ού διάουλουσ νάν τ'ά σ'ουδ'άξμε άντάμα στού Καρ'ακ'εη'ό τ'ά φ'ράγγικα κ'άτ' άπου μ'ίνια φ'ραγκουσιόμ, κ'ι τ'ώρα κ' τ'άμ'αθε φ'αρ'ό αυτίνουσ μ'ώρχεται κ'ακό νάν τν που γ'ό π'ός τ' άστοχ'σα. Θ'ά χ'άσ' ούλ' τν ύπόληψ' κ' μ'όδε.

Τ'ώρα θ'ά μ' π'ής, κ'ι τί θ'ά κ'άθ' αυτίνουσ νά κ'ουβεντιάξ' κ'ανιά βουλά κ'ι τ' γ'λώσσα τ' πατ'έρα τ' κ'ι τς μ'άννας τ', 'Εϊ, ούρη κ'αλιακ'ουδα μ', έστο εϊνι οϊ διπλουμάτες, δέ μ'πουρ'εις νά β'οηξ' άκ'ο' μαζ'ι τς.

Άς εϊνι όμουσ κ'ειο κ'ι κ'ατάλαβα εϊνι π'ός τ'άχ' στού κ'ανι δ'εμ'όνου ότ' θ'ά γ'έν' ειρήνη. Άπ' τ'ού στούμα τ' κ'ι σ' Θεού τ'ού φ'ε κ'ές κ'ι άς κ'αλουμ'ελετάμε κ'ι έρχιτι.

Τ'αυτα κ'ι μένου γ'σιά σ' κ'ι άντίου μ'

Μήτερος Κουρ'όγαλος